

PĘDZONY (10) *part praet pass impf*

pędzony (9), **pędzon** (1).

o jasne.

sg m N (praed) pędzon (1). *ϕ f N* pędzoną (1). *ϕ pl N m pers* pędz(e)ni (1). *m an (cum sb: woły)* pędzoné (1). *subst m* pędzon(e) (1) *WujNT*, pędzeni (1) *Leop*. *f i n* pędzoné (4); -é (3), -(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: pędzon(y) od kogo, od czego (3) *MurzNT*, *Leop*, *WujNT*, *czym* (2) *Calep*, *GrabowSet*.

Sł stp s.v. pędzić, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. pędzić.

Zmuszany do ruchu w jakimś kierunku; gnany, poganiany, zaganiany (10) :

pędzon dokąd (1): [człowiek opętany] potargawłzy okowy bywał pędzon [agitatur] od łzatana na pułtynie. *MurzNT Luc 8/29*.

a. *O stadach zwierząt domowych* (5) :

pędzony którędy (2): ten przez czyię dziedzinę łtádo álbo łwinie [...] máią bydz pędzoné/ z obu łtron drógi [...] żołádz włafną piérwéy ma zebráć *SarnStat 671, 983*.

pędzony skąd (3): Stádá z Królestwá nie máią bydz pędzoné *SarnStat 1313, 398, 1238*.

Szereg: »pędzony abo wieziony« (1): Nowé Cłó tylko od tych rzeczy, które bywaią pędzoné ábo wiezioné [aguntur vel ducuntur *JanStat 1370*] z Królestwá, ma bydz brano. *SarnStat 398*.

b. *O ruchu spowodowanym siłami przyrody* (4) : okręty [...] od wíátrow wielkich bywáią pędzeni [a ventis validis minentur] *Leop Iac 3/4*; Fluctivagus – waly pędzoną [!] rzecz. *Calep 425a*; *GrabowSet M3v*; *WujNT 2.Petr 2/17*.

Cf **PĘDZIĆ**

KWysz